

Ўзим уйингизга борар эдим. Сиздек улуғ зотларга биз бориб дарс беришимиз керак», дедилар. Шунда Ибн Аббос розияллоҳу анҳу: «Йўқ. Илм олиш учун устозлар эшиги олдига келишга буюрилганмиз», деб жавоб бердилар.

Динимиз шогирдларни фақат диний таълим берган муаллимларга яхшилик қилишга чегаралаб қўймади. Инсон манфаати учун хизмат қиладиган барча илм ва ҳунарларни ўргатган устозларни эҳтиром қилишга буюрди. Бир куни Абу Ҳанифа раҳматуллоҳи алайҳ эски кийимларни кийган оддий бир одамни кўрганда ўрниларидан туриб унга иззат икром кўрсатган эканлар. Буни кўрган атрофларидаги шогирдлари бунинг боисини сўраганда, у зот: «Мен бу кишидан ҳайвонларнинг ёшига тааллуқли илмни ўрганганман. Шунга эҳтиром кўрсатиб ўрнимдан турдим», деган эканлар.

Шундай экан ҳар бир шогирд илм берган ўқитувчисини, касб ва ҳунар ўргатган устозини ҳурмат қилиши ва уларни ҳаққига дуойи хайрлар қилиб яхшиликлар тилаши лозим бўлади.

Бежизга Али розияллоҳу анҳу менга битта ҳарф ўргатган кишини қулиман. Хоҳласа мени бозорга чиқариб қул қилиб сотсин, демаганлар. У киши устознинг ҳаққи шу даражада улуғки, битта ҳарф ўргатгани учун, унинг олдида қолиб бутун умр хизматини қилсанг арзийди, демоқдалар.

Алишер Навоий раҳматуллоҳи алайҳ Али розияллоҳу анҳунинг ушбу сўзларини шарҳлаб “Маҳбуб-ул-қулуб” асарида шундай деганлар:

«Устознинг иши одам тугул, ҳатто девнинг ҳам қўлидан келмайди. Бир кучли киши бир ёш болани сақлашга ожизлик қилар эди, у эса бир тўда болага илм ва одоб ўргатади. Лекин шуниси ҳам борки, болалар орасида фаҳми идроки озлари бўлади. Муаллим бу каби ҳолларда юзлаб машаққат чекади. Шу жиҳатдан олганда, болаларда унинг ҳақи кўп, агар шогирд улғайгач, подшоҳлик мартабасига эришса ҳам муаллимга қуллуқ қилса арзийди».

Аллоҳ бизларга таълим берган ва касб ҳунар ўргатган барча устоз ва мураббийларимиздан Ўзи рози бўлсин!

Ҳақ йўлида ким сенга бир ҳарф ўқутмиш ранж ила,

Айламак бўлмас адо онинг ҳақин юз ганж ила.

«Боли ҳавуз» жоме масжиди имом хатиби Элов Жобир